

Crenicichla Lepidota

Geschreven door: Guip. Michael

1. Inleiding

1.1 Aanleiding tot het schrijven van het artikel

Dit artikel is geschreven naar aanleiding van het 'raad de vis zijn naam'-topic. Deze vis is hierin behandeld en het leek ons interessant om wat meer uit te zoeken over deze vis. Het onderzoekwerk is vooral gedaan door Guip en Michael heeft het aangevuld met de persoonlijke ervaring die hij met deze vis heeft.

2. Achtergrond

2.1 Uitleg van de wetenschappelijke naam

Crenicichla: crena = kerf, cichla = oude naam van een baarsachtige vis.

Lepidota: lepidota = met beschubde oren/kieuwdeksels.

2.2 Beschrijver van de vis

Deze vis is voor het eerst beschreven door J.J. Heckel, in 1840. De vis werd herbeschreven door Hensel in 1870.

2.3 Klasse, orde en familie

Klasse: Actinopterygii (straalvinnigen)

Orde: Perciformes

Familie: Cichlidae

Subfamilie: Cichlinae

2.4 Vindplaats

De vis komt voor in Zuid-Amerika, en dan in de landen Argentinië, Bolivia, Brazilië, Paraguay en Uruguay. Ook is deze vis ooit uitgezet in de Filipijnen.

2.5 Waterwaarden

De vis komt voor in helder/wit water, met een pH van ongeveer 6.0 tot 7.5 KH en GH zeer wisselend als gevolg van de herkomst van de vis maar KH 4 en GH >10 is prima

2.6 Temperatuur

De temperatuur voor deze vis is wisselend naargelang de plaats van herkomst, de Lepidota's uit Argentinië en Brazilië zitten graag warmer dan de Lepidota's uit Uruguay en Paraguay. De dieren uit Uruguay kunnen een temperatuur van rond de 16 graden aan terwijl de dieren uit Argentinië en Brazilië liever op 24/26 graden zitten.

2.7 Grootte

Deze vis wordt zo'n 25 centimeters lang voor de man en de vrouw blijft ongeveer 5cm kleiner. Grotere maten van de vis zijn bekend maar komt niet veel voor (overigens verschilt het per variant hoe groot ze echt worden).

2.8 Uiterlijke kenmerken

De 'Two-spot Pike Cichlid', zoals hij in het Engels wordt genoemd, heeft een lange zwartbruine streep over zijn gehele zijkant lopen met daarop twee zwarte stippen. De vinnen beginnen halverwege de vis en lopen door tot helemaal achteraan. Voor de rest is de vis aan de bovenkant donkerbruin en aan de onderkant lichtgeelwit.

2.9 Geslachtsonderscheid

De vrouwen hebben vaak een vollere buikpartij en meer kleur, zoals bijvoorbeeld rode vinuiteinden en een roze gloed over de buik. Mannen zijn vaak wat groter en donkerder van kleur

2.10 Nauw verwante soorten, varianten en kruisingen

Er zijn behoorlijk wat varianten van de C. Lepidota en de Crenicichla familie kent vele soorten.

Deze soort behoort bij het Saxatilis complex dit is een onderverdeelde groep van deze vissen waarin soorten zitten die sterk aan elkaar verwant zijn.

2.11 Problemen in leefomgeving

Niet voor zover bekend, geen specifieke problemen voor deze vis.

2.12 Bouw van de vis

De vis is redelijk langwerpig, de vrouwtjes iets minder. De bovenste vin staat ver naar achter, maar loopt ook lang door en staat niet echt omhoog. Door zijn langwerpige bouw kan de vis zeer snel aanvallen op zijn prooi die zelden zal ontkomen, het is ook een soort die door zijn bouw onopvallend kan wachten op zijn prooi tussen het hout of andere objecten

2.13 Gevoeligheid voor bepaalde ziekten of stoffen

De vis is gevoelig voor slecht 'onderhouden' water en wisselende waterwaardes.

Een volwassen C. Lepidota mannetje:

Bron: <http://www.geocities.com/NapaValley/5491/clepmale.jpg>

Een volwassen C. Lepidota vrouwtje:

Bron: <http://www.geocities.com/NapaValley/5491/clepfem.jpg>

3. Gedrag

3.1 Algemeen gedrag

De C. Lepidota is een vis met temperament die behoorlijk territoriaal is, maar dit valt in een grote bak wel mee. Een aquarium voor deze soort moet ook zeker minimaal 200x60x60cm zijn en voorzien van verlichting die niet te fel is, liever grolux of triton dit geeft de bak een donkere uitstraling wat de kleuren van de vissen ook ten goede komt.

3.2 Gedrag in relatie tot soortgenoten

Ook ten opzichte van soortgenoten is deze vis agressief, buiten de paartijd zal men ze niet snel als koppel samen zien zwemmen. De man zal vaak op de vrouw jagen totdat ze bereid is tot paring over te gaan.

3.3 Gedrag in relatie tot andere soorten

C. Lepidota's kunnen het beste worden samengehouden met vissen van gelijke grootte, omdat de bijvissen anders eindigen als levend voer. De C. Lepidota staat ook bekend als een redelijk agressieve vis, dus schermutselingen zullen niet uitblijven. De vis kan goed gehouden worden met soorten die robuust zijn. Hierbij valt te denken aan Cichla soorten, (vereisen een grote bak!) Cichlasoma Festae (niet biotoopgericht) en Cichlasoma Rivulatus (laaste 2 zijn ook bekend als de Red en Green Terror). Ook Pauwogen (Astrontus ocellatus) en aanverwanten zijn geschikt als medebewoners.

Let vooral op bij meervalachtige dat ze deze niet te veel kunnen domineren in de vorm van beschadigingen, hierdoor zijn kleinere soorten totaal ongeschikt, als ze gepakt worden dan blijft de vis vaak de bek van de Lepidota steken waardoor de vis zal sterven.

3.4 Gedrag in relatie tot leeftijd

Niet nader bekend.

3.5 Gedrag in relatie tot voedsel

Alles wat doorgeslikt kan worden kan als voedsel dienen, zo ook kleinere vissen. Als deze vis een andere vis eet gaat het hoofd als eerste naar binnen.

4. Voedsel

4.1 Voedselbehoefte van nature

In het wild eten deze vissen insecten die op het water zijn gevallen, wormen en kleinere visjes.

4.2 Voedsel in aquaria

In het aquarium eten deze vissen klein levend voer, zoals kleine visjes, wormen en kreeftjes. Ook grote garnalen en diepvriesvoer in de vorm van mossel en garnaal wordt gretig verorberd. Meelwormen kunnen ook goed voer zijn, gewenning aan ander voedsel is mogelijk.

5. Kweek

De kweek is niet makkelijk omdat deze vissen moeilijk te stimuleren zijn tot afzetten. De kweek vind plaats in zeer zacht, zuur water met een temperatuur van 24 tot 28 graden. De ouders moeten vantevoren flink gevoerd worden, om een energiereserve op te bouwen. Tot 1000 eitjes worden op een glad oppervlak gelegd en worden door beide ouders op aggresieve wijze bewaakt. De ouders moeten ook tijdens de jongerenzorg goed en gevarieerd worden gevoerd. De eitjes komen na een kleine week uit, en de jongen kunnen worden verplaatst naar een gegraven kuil. Na ongeveer twee weken zwemmen de jongen vrij rond en kunnen worden gevoerd met zeer klein levend voer, zoals artemia naupliën en kleine insecten.

De jongen zullen door de ouders verzorgd worden hoe lang ze verzorgd worden ligt aan de visbezetting en de grote van de bak .

6. Conclusie

De C. Lepidota is een vis waar men veel plezier aan kan beleven het is 1 van de oudere Crenicichla soorten in de handel, een soort die tegenwoordig weinig te vinden is in de aquaria van aquariumhouders, een soort die zelfs weinig wordt aangeboden.

Verzorgt men deze vis goed dan is het een prachtige soort, let op dat ze niet enkel droogvoer krijgen maar ook veel levendvoer. Houd ze ook niet samen met andere soorten uit deze familie anders zijn kruisingen en andere problemen als agressie niet uitgesloten.

7. Links

- http://fish.mongabay.com/other_samerican_cichlids2.htm
- http://aquavisie.retry.org/Database/Vissen/Crenicichla_lepidota.html
- <http://www.fishbase.org/Summary/speciesSummary.php?ID=11159&genusname=Crenicichla&speciesname=lepidota>
- <http://www.cichlidae.info> (info te vinden omtrent deze familie en vooral omtrent de aanverwante soorten)